

นิพนธ์ต้นฉบับ

การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่น : การประเมินผล

จินตนา ศรีธรรมมา ศศ.ม., กิตติมา ก้านจักร ส.ม.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น

Abstract

The participation in the campaign to prevent and resolve drug of youth leaders TO BE NUMBER ONE in secondary schools

MuangKhonKaen Province

Srithamma C, Kanjak K.

Khon Kaen Provincial Health Office

This study was based descriptive study. The objective was to study The participation in the campaign to prevent and resolve drug. Correlation factors support the organization. Predictors of participation in the campaign to prevent and resolve drug and problems and suggestions about The participation in the campaign to prevent and resolve drug of youth leaders TO BE NUMBER ONE in secondary schools MuangKhonKaen Province. The population of study was youth leaders TO BE NUMBER ONE. The population by sampling a group (Cluster Random Sampling) 3 groups of secondary schools, 1 large 1 small, 1 medium of 226 people. Which was verified by experts. Its validity was tested 0.95. The collected data were analyzed by a package program and disseminated by statistic value, percentage, means, standard deviation, Minimum, Maximum, Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression analysis.

The results showed that the level of the participation in the campaign to prevent and resolve drug of youth leaders TO BE NUMBER ONE in secondary schools Muang-KhonKaen province were at 'high level' (Mean=3.57, S.D. =0.72). The factors affecting performance of the participation in the campaign to prevent and resolve drug of youth leaders TO BE NUMBER ONE in secondary schools MuangKhonKaen province were the

management and material support at the percentage of 43.1. The main problem from the study was the money support at the percentage of 48%

Key words : The participation, leaders, youth TO BE NUMBER ONE

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการสนับสนุนจากองค์กร ปัจจัยทำนุบำรุงการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่ 1 แห่ง ขนาดกลาง 1 แห่ง ขนาดเล็ก 1 แห่ง จำนวน 226 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยรวมพบว่า การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก (Mean =3.57, S.D. =0.72) และปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ การสนับสนุนจากองค์การด้านการจัดการ และด้านวัสดุอุปกรณ์ ตามลำดับโดยรวมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 43.1 ปัญหาหลักที่พบ คือ การสนับสนุนจากองค์การด้านงบประมาณ ร้อยละ 48

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม แกนนำ เยาวชน TO BE NUMBER ONE

บทนำ

ช่วงการประกาศสงครามขึ้นเด็ดขาดกับยาเสพติด (กุมภาพันธ์ – ธันวาคม 2546) ส่งผลให้มีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด มารายงานตัวเข้ารับการรักษา บำบัดรักษา กว่า 300,000 คน ผู้ค้ามารายงานตัวกว่า 43,000 คน ซึ่งส่วนหนึ่งได้นำเข้ารับการอบรมปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมให้ ละ เลิก เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดที่เข้ารับการรักษา ส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งเป็นผู้เสพยาติดยาใหม่ และเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี ดังนั้น การดำเนินการป้องกันควรเริ่มดำเนินการตั้งแต่ ช่วงอายุ 7-19 ปี²

จังหวัดขอนแก่นมีสถานการณ์แพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ทั้งการค้าและแพร่ระบาด ยาเสพติดที่มีการค้าและแพร่ระบาดมากที่สุด คือ ยาบ้า กัญชา สารระเหย และยาไอซ์ อำเภอที่มีการค้าและแพร่ระบาดในพื้นที่ ได้แก่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอชุมแพ อำเภอน้ำพอง อำเภอกระนวน อำเภอบ้านไผ่ และอำเภอพล กลุ่มเสี่ยงที่ควรระวัง คือ เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับครอบครัว วัยรุ่นทั่วไป เยาวชนทั้งนอกและในสถานศึกษา กลุ่มผู้ว่างงานและผู้ไร้แรงงาน สถานประกอบการที่ต้องเฝ้าระวัง ได้แก่ ร้านเกมอินเทอร์เน็ต สถานบันเทิง หอพัก บ้านเช่า รีสอร์ท อพาร์ทเมนต์และโรงงาน ปัญหาการแพร่ระบาด มีการแพร่ระบาดมากที่สุดในกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 15 – 19 ปี มากที่สุด ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง ว่างงาน และนักเรียนนักศึกษา ตามลำดับ³

โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือโครงการ TO BE NUMBER ONE เริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ปี 2545 จนถึงปัจจุบัน โดยทุกละรอบมหิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี รับเป็นองค์ประธานโครงการ

เนื่องจากทรงมีความห่วงใยต่อเด็กและเยาวชนที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด มีกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เป็นเลขานุการโครงการฯ วัตถุประสงค์เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในประเทศให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ โดยความร่วมมือและรวมพลังจากภาครัฐและเอกชน กระตุ้นและปลุกจิตสำนึกของปวงชนในชาติให้มีความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักว่าการที่จะเอาชนะยาเสพติด มุ่งเน้นการรณรงค์ในกลุ่มเป้าหมายหลัก คือ วัยรุ่นและเยาวชน โดยกลวิธีสร้างกระแสการแสดงผลอย่างถูกต้องโดยไม่ข้องแวะกับยาเสพติด การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตให้แก่เยาวชนในชุมชนจัดระบบการบำบัดรักษาองรับภายใต้โครงการ “ใครติดยายกมือขึ้น” เพื่อคืนคนดีสู่สังคม และป้องกันการกลับมาเสพติด ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสมาชิก และชมรม TO BE NUMBER ONE เพื่อร่วมกันรณรงค์และจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นเสมือนการเติมสิ่งที่ดีให้กับชีวิต เพื่อให้เกิดค่านิยมของการ “เป็นหนึ่ง โดยไม่พึ่งยาเสพติด”¹

จากการดำเนินงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE ที่ผ่านมา จะเห็นว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในสถานศึกษานั้นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากแกนนำเยาวชน บุคคล หรือองค์กร ในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการจัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์ ปลุกจิตสำนึก และสร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้เยาวชนในสถานศึกษาตระหนักและทราบถึงโทษและผลที่ได้รับจากปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด เพื่อไม่ให้มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และสร้างมาตรการหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหาด้าน

การค้นหา การดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ผู้เกี่ยวข้อง กับยาเสพติด แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เนื่องจากเยาวชนเป็นกลุ่มที่อยู่ใกล้ชิดเยาวชนด้วยกัน ย่อมทราบถึงปัญหา ความต้องการ และแนวทางแก้ไข ปัญหา ยาเสพติด หรือปัญหาอื่นๆ โดยเฉพาะจากกลุ่มที่มีความรู้และทักษะการให้คำปรึกษาไว้ใกล้เคียงกัน หรือวัยเดียวกัน¹ ซึ่งการมีส่วนร่วม หมายถึง การร่วมดำเนินการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการคัดเลือกเข้าอบรมเป็นแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE จากสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น การมีส่วนร่วมตามแนวคิดของโคเฮินและอัสฮอบ³ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ในการดำเนินของแกนนำเยาวชนซึ่งมาทำงานด้วยความสมัครใจ และมีจิตสาธารณะมิได้มุ่งหวังผลประโยชน์

ดังนั้น ผู้วิจัย จึงศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม TO BE NUMBER ONE เฉพาะใน 4 ขั้นตอน ได้แก่ การค้นหาปัญหาและสาเหตุ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล เซอร์เมอร์ฮอร์นและคณะ⁴ ที่ได้อธิบายไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลนั้นประกอบด้วย 3 ประการ คือ 1) ลักษณะส่วนบุคคล (Individual Attributes) ได้แก่ ลักษณะประชากร ความสามารถ จิตวิทยา 2) ความเพียรพยายามในการทำงานของบุคคล (Work Effort) ซึ่งเป็นแรงจูงใจของ

แต่ละบุคคล จะช่วยกำหนดแรงขับเคลื่อนในตัวบุคคลทำให้เกิดคุณลักษณะเฉพาะต่อระดับและแนวทางของความพยายามในการทำงานและ 3) การสนับสนุนองค์กร (Organization Support) ซึ่งบุคคลที่มีลักษณะบุคคลตรงกับความเป็นของงานและได้รับการจูงใจในระดับสูงอาจจะไม่เป็นผู้ปฏิบัติงานที่ดีหากได้รับการสนับสนุนไม่เพียงพอจากหน่วยงาน เช่น ขาดงบประมาณ เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ ขาดอำนาจหน้าที่ ขาดการช่วยเหลือจากผู้เกี่ยวข้อง และขั้นตอนการปฏิบัติงานไม่ยืดหยุ่น เป็นต้น

จากสภาพปัญหาและความเป็นมาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาศึกษาการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดสูงเพื่อให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เพื่อจะได้นำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการวางแผน พัฒนา สนับสนุน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์เป็นแนวทางในการพัฒนาการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษากลุ่มอื่นๆ ให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษา

1. การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ระดับมัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการสนับสนุนจากองค์กร และการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

3. ปัจจัยทำนายนายการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่น

4. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากองค์กร มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น หมายถึง การมีส่วนร่วมของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอ

เมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ซึ่งประกอบไปด้วยการมีส่วนร่วมใน 4 ขั้นตอน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

2. แกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE หมายถึง เยาวชนที่เป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นแกนนำหลักในการดำเนินงานด้านการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดย ผ่านการอบรมให้ความรู้ด้านยาเสพติด การปรับทุกข์ สร้างสุข แก้ไขปัญหาพัฒนา EQ ตามหลักสูตรแกนนำ TO BE NUMBER ONE ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ขึ้นทะเบียนเป็นแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษา

3. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพครอบครัว รายได้ของครอบครัว ระยะเวลาในการเป็นแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE และระยะเวลาในการปฏิบัติงานรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

4. ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากองค์กร หมายถึง ปัจจัยที่องค์กรให้การสนับสนุนและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีส่วนที่เกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ให้สำเร็จ ได้แก่

4.1 ด้านบุคลากร หมายถึง การบริหารด้านบุคลากรในการดำเนินงานรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้แก่ การมอบหมาย

หน้าทึอย่างเหมาะสม มีความเพียงพอและการพัฒนาศักยภาพการทำงาน เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

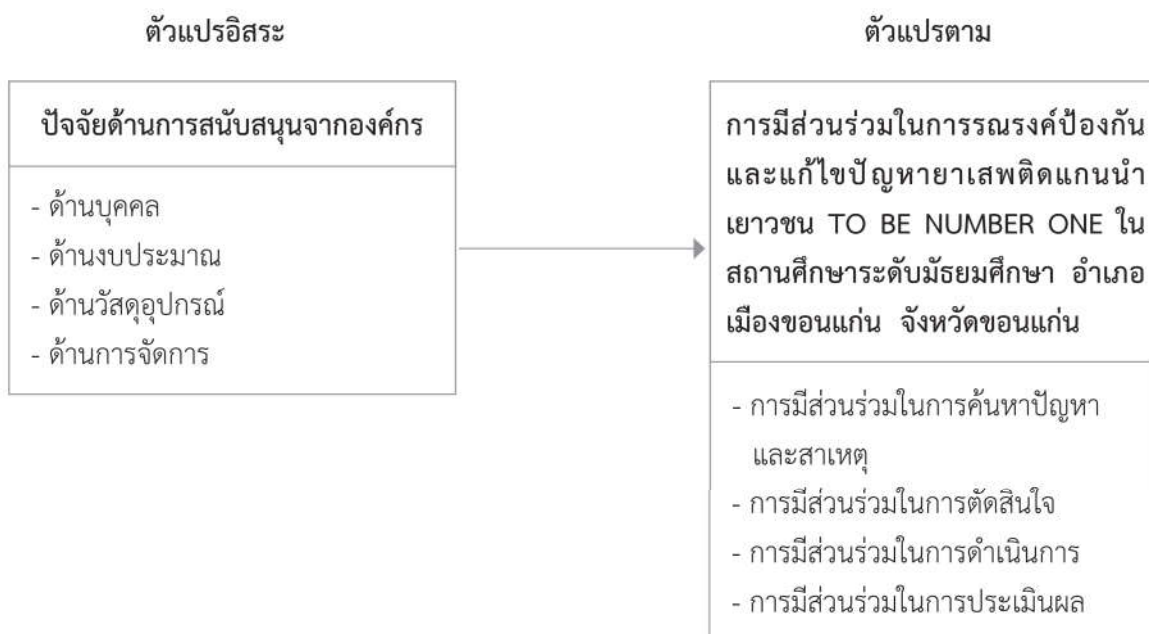
4.2 ด้านงบประมาณ หมายถึง การจัดการด้านงบประมาณในการดำเนินการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ดำเนินกิจกรรม ความเพียงพอ และกฎระเบียบในการควบคุมการเบิกจ่ายใช้งบประมาณเพื่อใช้สอดคล้องกับการดำเนินการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

4.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง การจัดการด้านพัสดุ ครุภัณฑ์ขององค์กรในการดำเนินการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้แก่

ความเพียงพอ คุณภาพ ในการจัดหา สนับสนุน วัสดุอุปกรณ์และการควบคุมการใช้งาน การดูแลบำรุงรักษา เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

4.4 ด้านการจัดการ หมายถึง การใช้กระบวนการทางด้านการบริหารในการจัดการระบบงานของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เพื่อที่จะให้การดำเนินงานรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการบริหารของเฮนรี ฟาโยล์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์กร การบังคับบัญชาสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม

กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์และวิธีการ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research)

ประชากร คือ แกนนำเยาวชน TO BE NUMBER

ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำนวน 750 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างในการสำรวจ เพื่อประมาณค่าเฉลี่ย สำหรับกรณีทราบขนาดประชากร¹² ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 226 คน และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่ 1 แห่ง ขนาดกลาง 1 แห่ง ขนาดเล็ก 1 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างตอบเอง เป็นข้อคำถามให้เลือกตอบ 61 ข้อ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านการสนับสนุนจากองค์กร ด้านการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขออนุญาตในการทำวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ จากผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย รายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิญกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมการศึกษาด้วยตนเอง โดยอธิบายวัตถุประสงค์และรายละเอียดในการศึกษาให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจ เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมศึกษาได้ซักถามเพื่อให้มีความสบายใจในการตัดสินใจเข้าร่วมศึกษาในครั้งนี้ และให้ระยะเวลา

ในการตัดสินใจที่จะเข้าร่วมการศึกษานี้อย่างเต็มใจ และเมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมการวิจัย จึงให้ลงนามในหนังสือขอความยินยอม (Inform Consent) ดำเนินการระหว่างวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2557 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2557 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ในแกนนำเยาวชนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองที่เลือกศึกษา

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผล

1. ข้อมูลบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.6 อายุระหว่าง 15 – 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.73 อายุเฉลี่ย 16.43 ปี อายุต่ำสุด 13 ปี อายุสูงสุด 19 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 42.48 ระยะเวลาในการปฏิบัติงานแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE 3 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.33 เฉลี่ย 3.84 ปี ระยะเวลาต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 6 ปี ระยะเวลาในการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ส่วนใหญ่ระยะเวลา น้อยกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 74.7 เฉลี่ย 2.76 ปี รายละเอียดดังตารางที่ 1

**ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ คุณลักษณะส่วนบุคคลของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE
ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น**

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n = 226)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	98	43.4
หญิง	128	56.6
อายุ (ปี)		
13 - 15 ปี	62	27.43
15 - 17 ปี	139	59.73
18 - 19 ปี	25	11.06
Mean = 16.43 ปี S.D.= 10.25 ปี		
Minimum = 13 ปี Maximum = 19 ปี		
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	61	26.99
มัธยมศึกษาปีที่ 4	96	42.48
มัธยมศึกษาปีที่ 5	63	27.88
มัธยมศึกษาปีที่ 6	6	2.65
ระยะเวลาในการปฏิบัติงานแกนนำ TO BE NUMBER ONE		
1 - 2 ปี	38	16.81
3 - 4 ปี	116	51.33
4 - 5 ปี	72	31.86
Mean = 3.84 ปี S.D.= 2.95 ปี		
Median = 3.00 ปี		
Minimum = 1 ปี Maximum = 6 ปี		
ระยะเวลาในการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		
น้อยกว่า 3 ปี	124	74.7
4 - 6 ปี	39	23.5
มากกว่า 3 ปี	3	1.8
Mean = 2.76 ปี S.D.= 2.35 ปี		
Median= 3.26 ปี		
Minimum = 1 ปี Maximum = 11 ปี		

2.ระดับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.57) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.91) รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.27) รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นรายด้าน

การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	Mean	S.D.	การแปลผล
ด้านการค้นหาปัญหาและสาเหตุ	3.43	0.86	ปานกลาง
ด้านการตัดสินใจ	3.27	0.95	ปานกลาง
ด้านการดำเนินการ	3.91	0.70	มาก
ด้านการประเมินผล	3.59	0.89	มาก
รวม	3.57	0.72	มาก

3. การสนับสนุนจากองค์การต่อการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

เมื่อพิจารณาระดับการสนับสนุนจากองค์การของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ในภาพรวมมีการสนับสนุนจากองค์การอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.62 (S.D.= 0.71) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การสนับสนุนจากองค์การที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการจัดการโดยมีการสนับสนุนจากองค์การอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.70 (S.D. = 0.70) รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีการสนับสนุนจากองค์การอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.67 (S.D. = 0.80) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยมีการสนับสนุนจากองค์การ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.48 (S.D. = 0.84) รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลเกี่ยวกับการสนับสนุนจากองค์การของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายด้าน

การสนับสนุนจากองค์การ	Mean	S.D.	การแปลผล
ด้านบุคลากร	3.67	0.80	มาก
ด้านงบประมาณ	3.58	0.91	มาก
ด้านวัสดุอุปกรณ์	3.48	0.84	มาก
ด้านการจัดการ	3.70	0.70	มาก
รวม	3.62	0.71	มาก

4. ความสัมพันธ์ของการสนับสนุนจากองค์การกับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ภาพรวมของการสนับสนุนจากองค์การ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.551$, p -value

<0.001) เมื่อพิจารณาการสนับสนุนจากองค์การเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านบุคลากร ($r = 0.454$, p -value <0.001) ด้านงบประมาณ ($r = 0.397$, p -value <0.001) ด้านวัสดุอุปกรณ์ ($r = 0.509$, p -value <0.001) ด้านการจัดการ ($r = 0.596$, p -value <0.001) รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างการสนับสนุนจากองค์กรกับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ปัจจัย	การมีส่วนร่วม		
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r)	p-value	ระดับความสัมพันธ์
การสนับสนุนจากองค์กร	0.615**	<0.001	ปานกลาง
ด้านบุคลากร	0.496**	<0.001	ปานกลาง
ด้านงบประมาณ	0.482**	<0.001	ปานกลาง
ด้านวัสดุอุปกรณ์	0.563**	<0.001	ปานกลาง
ด้านการจัดการ	0.642**	<0.001	ปานกลาง

*ค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

**ค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.01

5. ปัจจัยพยากรณ์ การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า การสนับสนุนจากองค์กรที่มีผลต่อการ

มีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่นและถูกเลือกเข้าสมการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ การสนับสนุนจากองค์กร ด้านการจัดการ (p-value <0.001) และด้านวัสดุอุปกรณ์ (p-value=0.007) ตามลำดับได้ร้อยละ 48 รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ตัวแปร	B	Beta	t	P-value
การสนับสนุนจากองค์กร	0.506	0.494	6.688	<0.001
ด้านการจัดการ				
การสนับสนุนจากองค์กร	0.171	0.202	2.726	0.007
ด้านวัสดุอุปกรณ์				

ค่าคงที่ = 1.103; F = 84.358; P-value <0.001; R = .656; R² = .431

6. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

รวบรวมจากแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างได้เขียนปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะทั้งหมด 50 ฉบับ โดยส่วนใหญ่เสนอปัญหา อุปสรรค ในส่วนของการสนับสนุนจากองค์การด้านงบประมาณ ร้อยละ 48 รองลงมาคือ การสนับสนุนจากองค์การด้านบุคลากร ร้อยละ 36 และการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE

ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ด้านการตัดสินใจ ร้อยละ 36 ตามลำดับ ด้านที่น้อยที่สุด การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ด้านการค้นหาปัญหาและสาเหตุ ด้านการดำเนินการ ร้อยละ 8 ในส่วนของข้อเสนอแนะพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างได้เขียนข้อเสนอแนะในส่วนของการสนับสนุนจากองค์การด้านงบประมาณ ร้อยละ 42 และด้านที่น้อยที่สุด คือการสนับสนุนจากองค์การด้านวัสดุอุปกรณ์ ร้อยละ 6 รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ของปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ต่อการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น (n = 50)

รายการ	ปัญหา อุปสรรค		ข้อเสนอแนะ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การสนับสนุนจากองค์การ				
ด้านบุคลากร	18	36	19	38
- แกนนำมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอ มีภาระด้านการเรียนมาก และมีการเปลี่ยนแปลงแกนนำทุกปีหรือสองปี ทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจ ความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการดำเนินงานลดลง				
ด้านงบประมาณ	24	48	21	42
- งบประมาณที่ได้รับมีน้อยไม่เพียงพอและล่าช้า ไม่ตรงกับแผนการดำเนินงาน				

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ของปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ต่อการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น (n = 50) (ต่อ)

รายการ	ปัญหา อุปสรรค		ข้อเสนอแนะ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านวัสดุอุปกรณ์	5	10	3	6
- วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ไม่เพียงพอ และมีขั้นตอนเบิกจ่ายล่าช้า ไม่ทัน เวลากับการใช้งาน				
ด้านการจัดการ	8	16	10	20
- ขาดความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน				
การมีส่วนร่วม				
ด้านการค้นหาปัญหาและสาเหตุ	4	8	6	12
- มีระยะเวลาดำเนินการน้อย บุคลากร ไม่เพียงพอ ทำให้ขาดการรวบรวม ข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์หาปัญหา และสาเหตุ จากผู้มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญ และการ จัดลำดับความสำคัญของปัญหา				
ด้านการตัดสินใจ	16	32	14	28
- ยังขาดการมีส่วนร่วมตัดสินใจใน การจัดทำแผนปฏิบัติการ การใช้ จ่ายงบประมาณ				
ด้านการดำเนินการ	4	8	17	34
- ยังขาดการดำเนินงานตามแผนงาน ที่วางไว้ เนื่องจากมีเวลาจำกัด				
ด้านการประเมินผล	8	16	6	12
- ขาดการประชุมติดตามประเมิน ผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้ไม่ได้รับทราบข้อมูลปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานเพื่อนำมาพัฒนาและแก้ไขปรับปรุง				

วิจารณ์

1. ข้อมูลบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 15 – 17 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 42.48 ระยะเวลาในการปฏิบัติงานแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE 3–5 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.33 ระยะเวลาในการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดส่วนใหญ่ระยะเวลาน้อยกว่า 3 สอดคล้องกับข้อมูลแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษา จังหวัดขอนแก่นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่นเขต 25⁶

2. ระดับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.62 ส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การใช้สื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ หรือกิจกรรมรณรงค์ เช่น การจัดการประกวด การจัดนิทรรศการ แต่ยังขาดการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุ ทำให้การตัดสินใจในการเลือกวิธีการดำเนินงานไม่สอดคล้องกับปัญหาของพื้นที่ที่แท้จริง สอดคล้องกับการศึกษาของพุง ศรีกังพาน และประจักร บัวผัน พบว่า ภาพรวมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประธานเครือข่ายระดับหมู่บ้านสังกัดเครือข่ายชุมชนแก้ไขปัญหายาเสพติด บ้านสวนมอญ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.53 (S.D. = 0.29)⁷

เช่นเดียวกับการศึกษาของมยุรี สุวรรณโคตร และพิระศักดิ์ ศรีธำชา พบว่า ภาพรวมการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการดำเนินงานกองทุนพัฒนาสุขภาพ ในจังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.43 (S.D. = 0.43)⁸ เช่นเดียวกับการศึกษาของ วุฒิพงษ์ รักดีกุล พบว่า ภาพรวมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.84 (S.D. = 0.69)¹⁰

3. การสนับสนุนจากองค์การต่อการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ระดับการสนับสนุนจากองค์การของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการสนับสนุนจากองค์การอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.62 (S.D. = 0.71) โดยสิ่งที่องค์การควรสนับสนุน ได้แก่ ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร เพราะยังไม่เพียงพอที่จะทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ หากได้รับการสนับสนุนที่เพียงพอก็จะส่งผลให้ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ ไม่เกิดผลกระทบ สอดคล้องกับการศึกษาของวุฒิพงษ์ รักดีกุล พบว่าภาพรวมการสนับสนุนจากองค์การในการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.69 (S.D. = 0.68)¹⁰ และการศึกษาของกัญญวัลย์ ศรีสวัสดิ์พงษ์ และประจักรบัวผัน พบว่าภาพรวมการสนับสนุนจากองค์การในการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการ

พัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.55 (S.D. = 0.53)¹⁰

4. ความสัมพันธ์ของการสนับสนุนจากองค์การกับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

พบว่าภาพรวมของการสนับสนุนจากองค์การมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.551$, $p\text{-value} < 0.001$) การสนับสนุนจากองค์การทุกด้านมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อมรรรัตน์ จันทร์สว่าง และประจักษ์ บัวผัน พบว่า ภาพรวมของการสนับสนุนจากองค์การมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในชุมชนแห่งหนึ่ง จังหวัดอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=0.662$, $p\text{-value} < 0.001$)¹¹

5. ปัจจัยพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

พบว่าตัวแปรอิสระที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง คือ การสนับสนุนจากองค์การ

ด้านการจัดการ ($p\text{-value} < 0.001$) และด้านวัสดุอุปกรณ์ ($p\text{-value} = 0.007$) ตามลำดับได้ร้อยละ 43.1 สอดคล้องกับการศึกษาของ อมรรรัตน์ จันทร์สว่าง และ ประจักษ์ บัวผัน พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการ ($p\text{-value} < 0.001$) สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในชุมชนแห่งหนึ่ง จังหวัดอุดรธานี ได้ร้อยละ 48.3¹¹ สอดคล้องกับการศึกษาของ วุฒิพงษ์ รักดีกุล ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ($p\text{-value} < 0.001$) สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ได้ร้อยละ 35.6¹⁰

6. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

พบว่าส่วนใหญ่เสนอปัญหา อุปสรรคในส่วนของการสนับสนุนจากองค์การด้านงบประมาณ ร้อยละ 48 รองลงมาคือ การสนับสนุนจากองค์การด้านบุคลากร ร้อยละ 36 และการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ด้านการตัดสินใจ ร้อยละ 36 ตามลำดับ ด้านที่น้อยที่สุด การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ด้านการค้นหาปัญหาและสาเหตุ

ด้านการดำเนินการ ร้อยละ 8 ในส่วนของข้อเสนอแนะ พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างได้เขียนข้อเสนอแนะในส่วนของการสนับสนุนจากองค์การด้านงบประมาณ ร้อยละ 42 และด้านที่น้อยที่สุด คือการสนับสนุนจากองค์การด้านวัสดุอุปกรณ์ ร้อยละ 6

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาปัจจัยพยากรณ์การมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างสถานศึกษาควรสนับสนุนให้แกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ได้รับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE เพื่อเพิ่มศักยภาพให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากผลการศึกษาปัจจัยพยากรณ์การมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างสถานศึกษา ควรสนับสนุนให้แกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE มีความเข้าใจในการจัดการการดำเนินงานการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ที่ถูกต้องและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานร่วมกันมากขึ้น เช่น การประสานงาน การเป็นวิทยากร พี่เลี้ยงฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมให้เกิดทักษะและความสามารถที่หลากหลาย

3. จากผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง สถานศึกษาควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจให้กับคณะกรรมการแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ทุกฝ่ายทุกระดับ ควรให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมมากขึ้นในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาของพื้นที่ มีนโยบายและขอบข่าย

ในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและให้โอกาสในการมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน

4. จากผลการศึกษาปัจจัยพยากรณ์การมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างสถานศึกษาควรพิจารณาจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอ เหมาะสม รวดเร็วขึ้นกับการดำเนินงานการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE สอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานวางไว้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ให้สามารถดำเนินการจัดการการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรมีการศึกษาลักษณะการพัฒนาศักยภาพแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE ในการดำเนินการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE

เอกสารอ้างอิง

1. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือการดำเนินงานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ฉบับปรับปรุง ปี 2552. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์ การเกษตร; 2552.
2. ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.). สรุปผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2555. กรุงเทพฯ: สำนักงานป.ป.ส.; 2554.
3. วุฒิพงษ์ ภักดีกุล. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารสาธารณสุข บัณฑิต

- วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2549.
4. Schermerhorn, JR. Introduction to Management. New York: John Wiley & Sons, Inc; 2010.
5. ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติจังหวัดขอนแก่น (ศพส.จ.ขก.). สรุปผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น: ศพส.จ.ขก.; 2555.
6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 25. สรุปผลการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE. ขอนแก่น: สพม. 25; 2557.
7. พยุง ศรีกังวาน และประจักษ์ บัวผัน. การสนับสนุนจากองค์กรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประธานเครือข่ายระดับหมู่บ้านสังกัดเครือข่ายชุมชนแก้ไขปัญหาเสพติด บ้านสวนมอญ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี. วารสารวิชาการสุขภาพภาคประชาชนภาคอีสาน. 2552; 23(6): 24-30.
8. มยุรี สุวรรณโคตร และพีระศักดิ์ ศรีธาดา. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการดำเนินงานกองทุนพัฒนาสุขภาพในจังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มข. 2551; 1(2): 33-45.
9. กัญญวัลย์ ศรีสวัสดิ์พงษ์ และประจักษ์ บัวผัน. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารวิจัย มข. 2554: 16(5); 563-574.
10. วุฒิพงษ์ รักดีกุล. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธรรณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธรรณสุขบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2549.
11. อมรรัตน์ จันทร์สว่าง และประจักษ์ บัวผัน. การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของอาสาสมัครสาธรรณสุขประจำหมู่บ้านในชุมชนแห่งหนึ่ง จังหวัดอุดรธานี. วารสารวิจัย มข. 2553; 10(3): 89-102.
12. อรุณ จิรวัดณ์กุล. สถิติทางวิทยาศาสตร์สุขภาพเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์; 2553.